

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/118/2012
Identifikačné číslo spisu:	8207202735
Dátum vydania rozhodnutia:	19.09.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Ladislav Górász
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:8207202735.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu K. V., bývajúceho v F., proti žalovaným 1/ Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Pribinova 2, 2/ Slovenskej republiky, za ktorú koná Obvodný úrad Prešov, so sídlom v Prešove, Námestie mieru č. 3, v konaní o určenie neplatnosti výpovede z pracovného pomeru, vedenej na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 5 C 133/2007, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. januára 2012 sp. zn. 2 Co 7/2011 a uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2012 sp. zn. 2 CoPr 10/2012, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2012 sp. zn. 2 CoPr 10/2012
o d m i e t a .

II. Konanie o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. januára 2012 sp. zn. 2 Co 7/2011 z a s t a v u j e .

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Žalobca sa podanou žalobou voči žalovaným domáhal určenia neplatnosti skončenia pracovného pomeru výpoveďou z 27. augusta 1991.

Okresný súd Bardejov rozsudkom z 11. októbra 2010 č.k. 5 C 133/2007-122 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému 2/ trovy konania 19,20 €. Vychádzal z toho, že žalovaným nesvedčí vecná pasívna legitímácia v spore z dôvodu, že z právnej úpravy nevyplýva, že by na Slovenskú republiku prešli povinnosti z pracovnoprávnych vzťahov z bývalých okresných národných výborov, ktoré zanikli likvidáciou bez právneho nástupcu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom z 23. januára 2012 sp. zn. 2 Co 7/2011 ako vecne správny potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.) a účastníkom nepriznal náhradu

trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.).

Potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním. Namietal, že konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu má vady podľa § 237 O.s.p.

Okresný súd Bardejov uznesením z 22. februára 2012 č.k. 5 C 133/2007-157 poučil žalobcu ako dovolateľa o náležitostiach dovolania v zmysle § 241 ods. 1 vety druhej O.s.p., o obligatórnom zastúpení dovolateľa advokátom v dovolacom konaní, o možnosti požiadať o právnu pomoc Centrum právnej pomoci v zmysle § 30 O.s.p. a v tejto súvislosti ho vyzval, aby si ustanovil advokáta a súdu predložil udelené plnomocenstvo na zastupovanie v dovolacom konaní.

Krajský súd v Prešove uznesením z 30. apríla 2012 sp. zn. 2 CoPr 10/2012 podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol odvolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov z 22. februára 2012 č.k. 5 C 133/2007-157, lebo toto smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadol žalobca dovolaním. Rozhodnutie odvolacieho súdu podľa jeho názoru bráni výkonu spravodlivosti (§ 237 písm. f/ O.s.p.), pretože účastníci majú právo na právnu pomoc pred súdmi.

Žalovaní sa k dovolaniam žalobcu písomne nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolania podal včas účastník konania, skúmal, či sú splnené procesné predpoklady pre to, aby bolo možné preskúmať napadnuté rozhodnutia z hľadiska ich vecnej správnosti.

1. Z dôvodov, ktoré so zreteľom na okolnosti danej veci vyplývajú z potreby vyriešiť najprv otázku splnenia osobitnej podmienky dovolacieho konania (povinného zastúpenia dovolateľa bez právnického vzdelania v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p.), posudzoval dovolací súd najskôr to, či je procesne prípustné dovolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2012 sp. zn. 2 CoPr 10/2012.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, (len) pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanvej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu. Dovolanie proti uzneseniu je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže v prípade dovolateľom napadnutého uznesenia ide o také uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky uznesení uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., nemožno prípustnosť dovolania žalobcu vyvodiť z týchto ustanovení.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. a tiež so zreteľom na námietku dovolateľa sa dovolací súd zaoberal aj tým, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (aj uzneseniu), pokiaľ a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto

samosudcu rozhodoval senát. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z uvedených procesných vád ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je významné subjektívne tvrdenie účastníka o tom, že v konaní došlo k vade v zmysle § 237 O.s.p., ale len zistenie, že konanie je skutočne postihnuté takouto vadou.

Žalobca netvrdil, že by v konaní o doplnenie náležitostí jeho dovolania (o povinnom zastúpení dovolateľa advokátom v dovolacom konaní), došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p.; existencia vád takej povahy v dovolacom konaní ani nevyšla najavo. Prípustnosť dovolania žalobcu preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Dovolateľ tvrdí, že mu v konaní pri doplnení jeho dovolania o povinné zastúpenie advokátom v dovolacom konaní bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Pod odňatím možností pred súdom konať v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu týchto práv dochádza v dôsledku nesprávneho, zákona sa prieciacieho postupu súdu, ktorým je účastník vylúčený z ich realizácie.

Dovolací súd predovšetkým zdôrazňuje, že povinnosť účastníka byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom vyplýva z ustanovenia § 241 ods. 1 O.s.p., preto výzvu súdu prvého stupňa v tomto smere je potrebné považovať za plne opodstatnený prostriedok na ochranu práv a právom chránených záujmov žalobcu v dovolacom konaní. Dovolateľ pritom nespochybňuje správnosť odmietnutia jeho odvolania odvolacím súdom, sám sa dovoľáva zastúpenia advokátom voči súdu bez toho, aby vychádzal z poučení daných mu súdom (viď č.l. 156 a 157, 171 a 173 spisu), ktorý ho v súvislosti so zastúpením v dovolacom konaní správne odkázal na Centrum právnej pomoci (§ 30 O.s.p.). Bolo len na žalobcovi, či sa rozhodne o právnu pomoc požiadať Centrum právnej pomoci, alebo prípadne si pre dovolacie konanie zvolí sám advokáta. Pre úplnosť je vhodné poznamenať, že zákon vylučuje možnosť podať odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o podaní podľa § 43 ods. 1 O.s.p. (§ 202 ods. 3 písm. l/ O.s.p.). Odvolanie nie je možné podať proti uzneseniu, ktorým bol účastník vyzvaný na doplnenie neúplného podania. Odvolací súd preto postupoval procesne správne, ak odmietol odvolanie žalobcu smerujúce proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorým bol žalobca vyzvaný na doplnenie jeho podania (označeného ako dovolania smerujúceho proti rozsudku) a súčasne riadne poučený o jeho procesných právach tak, aby dovolacie konanie mohlo úspešne prebehnúť. Vzhľadom na uvedené dovolací súd nezistil, že by postupom súdov pri doplňovaní neúplného podania žalobcu došlo k namietanej vade konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže procesná prípustnosť dovolania žalobcu smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo jeho odvolanie odmietnuté, nevyplýva ani z § 239 ani z § 237 O.s.p., dovolací súd odmietol toto jeho dovolanie ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné (§ 243b ods. 5 O.s.p. a § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.).

2. Pokiaľ ide o dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 23. januára 2012 sp. zn. 2 Co 7/2011, ktorým bol potvrdený žalobou zamietajúci rozsudok Okresného súdu Bardejov z 11. októbra 2010 č.k. 5 C 133/2007-122, dovolací súd poukazuje na to, že v zmysle § 241 ods. 1 O.s.p. musí byť dovolateľ zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Toto ustanovenie zakotvuje osobitnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nedostatok je odstrániteľný, avšak len za súčinnosti dovolateľa.

Zo spisu vyplýva (viď uznesenia Okresného súdu Bardejov z 22. februára 2012 č.k. 5 C 133/2007-157 a z 28. mája 2012 č.k. 5 C 133/2007-171, oznámenie z 28. mája 2012 - č.l. 173 spisu), že žalobca bol poučený o tom, že ako dovolateľ bez právnického vzdelania musí byť zastúpený advokátom, ktoré zastúpenie musí súdu preukázať predložením písomnej plnej moci, zároveň bol poučený o možnosti i spôsobe ako môže požiadať o právnu pomoc Centrum právnej pomoci. Žalobca nepreukázal, že má právnické vzdelanie, do spisu nezaložil advokátovi udelenú plnú moc na jeho zastupovanie v dovolacom

konaní, ani nepreukázal, že by požiadal o právnu pomoc pri zastupovaní v dovolacom konaní Centrum právnej pomoci. Centrum právnej pomoci v oznámení súdu zo 7. augusta 2012 uviedlo, že ho žalobca nepožiadala o určenie advokáta pre toto dovolacie konanie. V dôsledku toho zostal nedostatok uvedenej osobitnej podmienky dovolacieho konania neodstránený.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O.s.p.) konanie o tomto dovolaní žalobcu zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.), pričom sa nemohol zaoberať jeho procesnou prípustnosťou ani dôvodnosťou.

Žalobca z procesného hľadiska zaviniť, že sa konanie o jeho dovolaní muselo zastaviť, v ďalšom bolo jeho dovolanie odmietnuté a preto mu vznikla povinnosť nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p., § 224 ods. 1 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2, vety prvej O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo nepodali návrh na ich uloženie (§ 151 ods. 1 O.s.p.), navyše žiadne trovy dovolacieho konania žalovaným nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.